

คำวินิจฉัยของ นายสุวิทย์ ชีรพงษ์ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๖/๒๕๕๒

วันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๒

เรื่อง อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการการเลือกตั้ง

คณะกรรมการการเลือกตั้งยืนคำร้องค่าศาลรัฐธรรมนูญว่า ตามที่ได้มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งคณะกรรมการการเลือกตั้ง เพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง พ.ศ. ๒๕๔๙ ซึ่งช่วงระยะเวลาที่ผ่านมาคณะกรรมการการเลือกตั้งได้ประสบปัญหาและอุปสรรคบางประการที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ และอำนาจที่รัฐธรรมนูญและกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้งบัญญัติไว้กล่าวคือ เมื่อคณะกรรมการการเลือกตั้งได้มีคำสั่ง มอบหมาย หรือขอความร่วมมือข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น หรือเจ้าหน้าที่อื่นของรัฐให้ปฏิบัติการทั้งหลายอันจำเป็นภายใต้อำนาจหน้าที่ และอำนาจของคณะกรรมการการเลือกตั้ง ปรากฏว่าหน่วยราชการ หรือนักการในหน่วยราชการดังกล่าวไม่ปฏิบัติตามหรือไม่ให้ความร่วมมือ คือเมื่อคณะกรรมการการเลือกตั้งมีคำสั่งแต่งตั้งบุคลากรของหน่วยราชการให้ดำรงตำแหน่งกรรมการ และอนุกรรมการเพื่อให้ปฏิบัติภารกิจบางประการให้แก่คณะกรรมการการเลือกตั้ง หรือขอความร่วมมือไปยังหน่วยงานหน่วยราชการ และหน่วยงานของรัฐเพื่อให้สนับสนุนภารกิจของคณะกรรมการการเลือกตั้ง ทั้งด้านกิจกรรม และด้านด้านบุคคล แต่ได้รับตอบขัดข้อง โดยอ้างว่าอาจกระทบกับสถานะของการคิจของหน่วยงาน หรือบุคลากรที่ทำการสนับสนุนเป็นผู้ปฏิบัติงานหลักให้แก่หน่วยงานนั้น ไม่อาจให้การสนับสนุนบุคลากรดังกล่าวได้

ในคราวประชุมคณะกรรมการการเลือกตั้ง ครั้งที่ ๑๒๘/๒๕๕๑ (๑๔๑) เมื่อวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๑ ที่ประชุมได้หารือเรื่องนี้แล้วมีมติว่า เพื่อให้เกิดความชัดเจนเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการการเลือกตั้งตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง พ.ศ. ๒๕๔๙ ว่ามีความสอดคล้องหรือขัดแย้งกัน หรือไม่ ดังนั้น จึงให้คณะกรรมการการเลือกตั้งเสนอเรื่องพร้อมความเห็นค่าศาลรัฐธรรมนูญ ตามมาตรา ๒๖๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย เพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยอำนาจหน้าที่คณะกรรมการการเลือกตั้ง รวม ๕ ประเด็น ดังนี้

๑. ອໍານາຈໍາຫ້າທີ່ຄະນະກຽມກາກາດເລືອກຕັ້ງ

๑.๑ ຮັ້ງຮຽມນູ່ແໜ່ງຮາຍກິຈຈານຈັກໄທ

“ມາດຈາ ۱۴۵ ຄະນະກຽມກາກາດເລືອກຕັ້ງມີອໍານາຈໍາຫ້າທີ່ດັ່ງຕ່ອໄປນີ້

“**ກຳລັງ**

(໒) ມີຄໍາສັ່ງໃຫ້ຂ້າຮາຍການ ພັນກົງການ ທີ່ອລູກຈ້າງຂອງໜ່ວຍຮາຍການ ໜ່ວຍງານຂອງຮູ້ຮັ້ງ
ຮັ້ງວິສາຫຸກ ທີ່ອຮາຍການສ່ວນທົ່ວງດືນ ທີ່ອເຈົ້າຫ້າທີ່ອື່ນຂອງຮູ້ ປົງປົກຕິກາຣ໌ທັງຫລາຍອັນຈຳເປັນ
ຕາມກູ້ມາຍຕາມມາດຈາ ۱۴۵ ວຣຄສອງ”

๑.๒ ພຣະຮາບັນຍຸຕີປະກອບຮັ້ງຮຽມນູ່ແໜ່ງຄະນະກຽມກາກາດເລືອກຕັ້ງ พ.ສ. ۲۵۴۱

“ມາດຈາ ۱۵ ໃນການປົງປົກຕິຫ້າທີ່ຂອງຄະນະກຽມກາກາດເລືອກຕັ້ງເກີ່ວກັນການເລືອກຕັ້ງທີ່ອກ
ອອກເສີຍປະໜາດ ໄກຄະນະກຽມກາກາດເລືອກຕັ້ງມີອໍານາຈໍາສັ່ງໃຫ້ໜ່ວຍຮາຍການ ຮາຍການສ່ວນທົ່ວງດືນ
ຮັ້ງວິສາຫຸກ ທີ່ອໜ່ວຍງານອື່ນຂອງຮູ້ດຳເນີນການໃນເຮືອງໄດ້ເຮືອງໜຶ່ງຕາມອໍານາຈໍາຫ້າທີ່ ທີ່ອໄຫ້ໜ່ວຍງານ
ດັ່ງກ່າວມີຄໍາສັ່ງໃຫ້ຂ້າຮາຍການ ພັນກົງການ ທີ່ອລູກຈ້າງຂອງໜ່ວຍຮາຍການ ຮາຍການສ່ວນທົ່ວງດືນ ຮັ້ງວິສາຫຸກ
ທີ່ອໜ່ວຍງານອື່ນຂອງຮູ້ປົງປົກຕິກາຣ໌ອັນຈຳເປັນເກີ່ວກັນການເລືອກຕັ້ງ ທີ່ອກອຸກເສີຍປະໜາດໄດ້ຕາມ
ທີ່ເຫັນສາມາດ

ໃນກຣີທີ່ຂ້າຮາຍການ ພັນກົງການ ທີ່ອລູກຈ້າງຊື່ນີ້ຫ້າທີ່ຕ້ອງປົງປົກຕິຕາມຄໍາສັ່ງຂອງຄະນະກຽມກາ
ກາດເລືອກຕັ້ງວຣຄທນີ້ ທີ່ອມາດຈາ ۱۰ (๓) ໄນປົງປົກຕິຕາມຄໍາສັ່ງໂດຍໄນ້ມີເຫດວຸ້ນສາມາດໃຫ້ຄືວ່າເປັນກາ
ກະທຳຄວາມຜິດທາງວິນຍ້ ແລະໄກຄະນະກຽມກາກາດເລືອກຕັ້ງສ່ວນເຮືອງໄຫ້ຜູ້ມີອໍານາຈຳດຳເນີນການທາງວິນຍ້ຂອງ
ຜູ້ນັ້ນດຳເນີນກາຕາມອໍານາຈໍາຫ້າທີ່ຕ່ອໄປ”

ກຽມກາກາດເລືອກຕັ້ງນັງທ່ານເຫັນວ່າ ຕາມບັນຍຸຕີກູ້ມາຍດັ່ງກ່າວ ຄະນະກຽມກາກາ
ເລືອກຕັ້ງມີອໍານາຈໍາຫ້າທີ່ສັ່ງການທີ່ອ່ານອນນາຍປົງປົກຕິກາຣ໌ໄດ້ທີ່ ۲ ປະກາ ກ່າວກື່ອ ມີຄໍາສັ່ງໃຫ້ຂ້າຮາຍກາ
ປົງປົກຕິເພາະຮາຍນຸ່ມຄຸດຕາມມາດຈາ ۱۴۵ (໒) ຂອງຮັ້ງຮຽມນູ່ແໜ່ງຮາຍກິຈຈານຈັກໄທ ທີ່ອຕາມ
ມາດຈາ ۱۰ (๓) ແ່ວ່າພຣະຮາບັນຍຸຕີປະກອບຮັ້ງຮຽມນູ່ແໜ່ງຄະນະກຽມກາກາດເລືອກຕັ້ງ พ.ສ.
۲۵۴۱ ກີ່ໄດ້ ທີ່ອສັ່ງການໄຫ້ໜ່ວຍງານຂອງຮູ້ປົງປົກຕິກາຣ໌ເຮືອງໄດ້ເຮືອງໜຶ່ງຕາມອໍານາຈໍາຫ້າທີ່ຂອງໜ່ວຍງານ
ທີ່ອໄຫ້ໜ່ວຍງານນັ້ນສັ່ງໃຫ້ຂ້າຮາຍການ ພັນກົງການ ທີ່ອລູກຈ້າງຂອງຕົນປົງປົກຕິກາຣ໌ຕາມຄໍາສັ່ງຄະນະກຽມກາ
ກາດເລືອກຕັ້ງ ຕາມມາດຈາ ۱۵ ແ່ວ່າພຣະຮາບັນຍຸຕີປະກອບຮັ້ງຮຽມນູ່ແໜ່ງວ່າດ້ວຍຄະນະກຽມກາກາດເລືອກຕັ້ງ
ພ.ສ. ۲۵۴۱ ກີ່ໄດ້ ທັງນີ້ ຄະນະກຽມກາກາດເລືອກຕັ້ງຈະເປັນຜູ້ພິຈາລານໃຊ້ອໍານາຈໍາຫ້າທີ່ດັ່ງກ່າວ

ດັ່ງນັ້ນ ຈຶ່ງອໝາຍເຄລື່ອຮັ້ງຮຽມນູ່ແໜ່ງເພື່ອວິນິຈ້ຍວ່າ ຄະນະກຽມກາກາດເລືອກຕັ້ງມີອໍານາຈໍາຫ້າທີ່ສັ່ງການ
ທີ່ອ່ານອນນາຍໄຫ້ຂ້າຮາຍການ ພັນກົງການ ທີ່ອລູກຈ້າງຂອງໜ່ວຍຮາຍການ ໜ່ວຍງານຂອງຮູ້ ຮັ້ງວິສາຫຸກ

ราชการส่วนท้องถิ่น หรือเจ้าหน้าที่อื่นของรัฐ รวมทั้งสั่งหน่วยราชการ ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ ได้ทั้งหน่วยงานและตัวบุคคล เพื่อปฏิบัติการทั้งหลายอันจำเป็นตามกฎหมาย หรือไม่ หรือมีคำสั่งได้เฉพาะตัวบุคคลหรือหน่วยงานอย่างใดอย่างหนึ่งเท่านั้น

๒. การปฏิเสธอำนาจหน้าที่คณะกรรมการการเลือกตั้ง สืบเนื่องจากอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการการเลือกตั้งตามบทบัญญัติกฎหมายดังกล่าวข้างต้นตามข้อ ๑ อาจส่งผลปฏิบัติตามข้อกฎหมายแตกต่างกัน กล่าวคือ

๒.๑ กรณีคณะกรรมการการเลือกตั้งสั่งการหรือมอบหมายโดยเฉพาะบุคคลตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๕ (๒) บุคคลนั้นจะปฏิเสธอำนาจหน้าที่คณะกรรมการการเลือกตั้งไม่ได้ เพราะไม่มีบทบัญญัติ ยกเว้นอำนาจหน้าที่คณะกรรมการการเลือกตั้งดังกล่าว ประกอบกับพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๑๐ (๓) และมาตรา ๑๕ วรรคสอง ได้บัญญัติ รองรับอำนาจหน้าที่สั่งการของคณะกรรมการการเลือกตั้ง เพราะผู้ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งโดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้ถือว่าเป็นการกระทำความผิดทางวินัย และอาจเป็นความผิดทางอาญาด้วย

๒.๒ กรณีคณะกรรมการการเลือกตั้งสั่งการ หรือมอบหมายหน่วยงานของรัฐเพื่อปฏิบัติการ ตามอำนาจหน้าที่นั้น บทบัญญัติรัฐธรรมนูญไม่ได้ให้อำนิจหน้าที่คณะกรรมการการเลือกตั้งกรณีดังกล่าวไว้ จึงต้องอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง สั่งการหรือมอบหมายหน่วยงานของรัฐให้ปฏิบัติการ ซึ่งหน่วยงาน ของรัฐอาจปฏิเสธการสั่งการ และการมอบหมายการปฏิบัติ โดยอาจอ้างว่าคณะกรรมการการเลือกตั้ง สั่งให้ปฏิบัติมิใช่การสั่งการที่ชอบด้วยกฎหมาย หรือการดำเนินการเรื่องใดเรื่องหนึ่งอยู่นอกเหนืออำนาจหน้าที่ของหน่วยงานนั้น

ดังนั้น จึงขอหารือศาลรัฐธรรมนูญเพื่อวินิจฉัยว่า ข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น หรือเจ้าหน้าที่อื่นของรัฐ รวมทั้ง หน่วยราชการ ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐจะปฏิเสธอำนาจหน้าที่ คณะกรรมการการเลือกตั้งซึ่งสั่งการ หรือมอบหมายการปฏิบัติได้หรือไม่ ประการใด และการปฏิเสธ อำนาจหน้าที่คณะกรรมการการเลือกตั้งต้องรับผิดทางวินัยและทางอาญาหรือไม่ หรือมีความเห็น เพิ่มเติมเป็นประการใด

๓. คณะกรรมการการเลือกตั้งมีอำนาจหน้าที่ดำเนินการอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติ ตามรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๕๕ (๖) ซึ่งประเด็นนี้คณะกรรมการการเลือกตั้งเห็นว่าจะมอบหมาย หรือสั่งการบุคคลโดยตรง หรือสั่งการหน่วยงานของรัฐ ปฏิบัติการทั้งหลายที่จำเป็นที่ “กฎหมายอื่น”

บัญญัติให้อำนажหน้าที่คณะกรรมการการเลือกตั้งต้องปฏิบัติตามกฎหมาย หรือดำเนินการในลักษณะที่เป็น “บริการสาธารณะ” หรือไม่ ประการใด และผู้รับคำสั่งหรือรับมอบหมายจะต้องปฏิบัติการดังกล่าวโดยจะปฏิเสธอำนาจของคณะกรรมการการเลือกตั้งไม่ได้

ดังนั้น จึงขอหารือศาลรัฐธรรมนูญเพื่อวินิจฉัยว่า ความเห็นของคณะกรรมการการเลือกตั้ง ดังกล่าวข้างต้นถูกต้องหรือไม่ หรือมีความเห็นเพิ่มเติมเป็นประการใด

๔. กำหนดเวลาการใช้อำนажหน้าที่คณะกรรมการการเลือกตั้ง เนื่องจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๕๕ วรรคหนึ่ง บัญญัติให้คณะกรรมการการเลือกตั้งเป็นผู้ควบคุม และดำเนินการจัดหรือจัดให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาท้องถิ่น และผู้บริหารท้องถิ่น รวมทั้งออกเสียงประชามติให้เป็นไปโดยสุจริตและเที่ยงธรรม ซึ่งในประเด็นนี้ คณะกรรมการการเลือกตั้งเห็นว่า การกิจเกี่ยวกับการเลือกตั้งจะต้องมีการเตรียมการเลือกตั้งเป็นการล่วงหน้าก่อนมีพระราชบัญญัติให้มีการเลือกตั้ง ดังนั้น อำนажสั่งการและมอบหมายการปฏิบัติการทั้งหลายของคณะกรรมการการเลือกตั้งจึงสามารถดำเนินการสั่งการหรือมอบหมายได้ตลอดระยะเวลา เพราะกฎหมายนี้ได้บัญญัติระยะเวลาการใช้อำนажของคณะกรรมการการเลือกตั้งไว้เป็นการเฉพาะแต่ประการใด

ดังนั้น จึงขอหารือศาลรัฐธรรมนูญเพื่อวินิจฉัยว่า อำนажหน้าที่คณะกรรมการการเลือกตั้งดังกล่าว มีกำหนดเวลาปฏิบัติการหรือไม่ ประการใด หรือมีอำนажหน้าที่เฉพาะช่วงระยะเวลาที่มีพระราชบัญญัติให้มีการเลือกตั้งเท่านั้น หรือมีความเห็นเพิ่มเติมเป็นประการใด

ศาลรัฐธรรมนูญได้พิจารณาแล้ว ข้อหารือของคณะกรรมการการเลือกตั้งมี ๔ ข้อ คือ

๑. คณะกรรมการการเลือกตั้งมีอำนажหน้าที่สั่งการหรือมอบหมายให้ข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ ราชการส่วนท้องถิ่น หรือเจ้าหน้าที่อื่นของรัฐ รวมทั้งสั่งหน่วยราชการ ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐได้ทั้งหน่วยงานและตัวบุคคลหรือไม่ หรือมีคำสั่งได้เฉพาะตัวบุคคล หรือหน่วยงานอย่างใดอย่างหนึ่งเท่านั้น

๒. ข้าราชการ พนักงาน รวมทั้งหน่วยราชการดังกล่าวในข้อ ๑ จะปฏิเสธอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการการเลือกตั้ง ซึ่งสั่งการหรือมอบหมายการปฏิบัติได้หรือไม่ และการปฏิเสธ เช่นว่า นั้น จะต้องรับผิดทางวินัย และทางอาญาหรือไม่

๓. คณะกรรมการการเลือกตั้งมีความเห็นว่า ตนจะมอบหมายหรือสั่งการบุคคลหรือหน่วยงานของรัฐโดยตรง และผู้รับคำสั่งหรือรับมอบหมายดังกล่าว นั้น จะปฏิเสธมิได้ เป็นความเห็นที่ถูกต้องหรือไม่

๔. อำนาจสั่งการและมอบหมายการปฏิบัติการห้วยลายของคณะกรรมการการเลือกตั้งจะสามารถดำเนินการได้ตลอดเวลา หรือมีอำนาจหน้าที่เฉพาะช่วงระยะเวลาที่มีพระราชกำหนดให้มีการเลือกตั้งเท่านั้น

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า คำร้องของคณะกรรมการการเลือกตั้งที่ยื่นค่อศาลรัฐธรรมนูญนั้น เป็นเพียงข้อหารือว่าตามปัญหาทั้ง ๔ ข้อ คณะกรรมการการเลือกตั้งควรจะปฏิบัติอย่างไร ซึ่งศาลรัฐธรรมนูญไม่มีหน้าที่ในการให้คำปรึกษาแก่องค์กรต่างๆ และไม่ใช่กรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์กรต่างๆ ตามรัฐธรรมนูญดังบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖ ซึ่งบัญญัติว่า “ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์กรต่างๆ ตามรัฐธรรมนูญ ให้องค์กรนั้น หรือประธานรัฐสภา เสนอเรื่องพร้อมความเห็นต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณาวินิจฉัย” แต่ข้อหารือทั้งหมดเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการการเลือกตั้งที่ได้บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ และพระราชนบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง พ.ศ. ๒๕๔๑ อยู่แล้ว กล่าวคือ ข้อหารือทั้ง ๔ ข้อ สรุปได้ว่า คณะกรรมการการเลือกตั้งจะมีอำนาจสั่งการ หรือมอบหมายให้ผู้ใด หรือองค์กรใดได้บ้าง และหากถูกปฏิเสธจะต้องทำอย่างไร ผู้ปฏิเสธจะมีความผิดทางวินัย หรือทางอาญาหรือไม่ และคณะกรรมการการเลือกตั้งมีอำนาจสั่งการโดยตรงได้หรือไม่ และจะสามารถสั่งการได้ตลอดเวลา หรือเฉพาะช่วงเวลาที่มีพระราชกำหนดให้มีการเลือกตั้งเท่านั้น ซึ่งเรื่องทั้งหมดนี้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการการเลือกตั้งตามที่มีบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๔๔, ๑๔๕ และพระราชนบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๑๐, ๑๕ กรณีดังกล่าวไม่ใช่เป็นกรณีขัดกันระหว่างรัฐธรรมนูญ กับพระราชนบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง พ.ศ. ๒๕๔๑ จึงไม่ใช่หน้าที่ของศาลรัฐธรรมนูญที่จะต้องวินิจฉัย หากแต่เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการการเลือกตั้งที่จะต้องดำเนินการให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ และพระราชนบัญญัติดังกล่าว

ด้วยเหตุผลดังได้วินิจฉัยมา จึงให้ยกคำร้อง

นายสุวิทย์ ชีรพงษ์

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ